

Itineraris senyalitzats al Parc del Montnegre i el Corredor

GR 5 Sender dels miradors. De Sant Celoni a Sant Iscle de Vallalta*

GR 83 Camí del nord o del Canigó. De Mataró a Sant Celoni*

GR 92 Sender del Mediterrani. De Tordera a Llinars del Vallès*

PR-C 146 De Calella a Tordera*

PR-C 216 De Canyamars al santuari del Corredor

SL-C 70 De la Batllòria a la serra de Can Puig

SL-C 71 El dolmen de Pedra Gentil

SL-C 72 La plana del Corredor

SL-C 73 Les alzines de Can Portell

SL-C 74 El pont de la Vila

SL-C 76 Camí del torrent d'en Puig al Corral*

SL-C 77 Can Vilar i el sot de Can Montasell

SL-C 78 L'ermita de l'Erola

SL-C 79 La vall d'Olzinelles

SL-C 80 El dolmen de Ca l'Arenes

SL-C 101 La vall de la riera de Pineda

SL-C 102 Les Torrenteres

SL-C 103 Montnegre carener

SL-C 105 El pla de Forcs

SL-C 106 Sant Corneli

SL-C 110 De Vallgorguina a Olzinelles

Dosrius 7

Dosrius 7A

* Rutes que no tornen al punt d'inici

 Fullet disponible

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Sant Miquel del Fai, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Fluvial del Besòs, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola, Parc del Foix.

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

**Parc del Montnegre
i el Corredor**

ITINERARIS SENYALITZATS

SL®-C 78

L'ermita de l'Erola

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

Parc del Montnegre i el Corredor

Entre vora mar i terra endins, sota l'ombra de boscos atapeïts, testimonis d'antics usos forestals

Dòlmens neolítics, restes ibèriques i esglésies medievals es reparteixen dins un paisatge vorejat de conreus, boscos i masies. Tot plegat ens parla de petites històries privades i de supervivència col·lectiva.

DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1989
Superfície protegida: 15.010 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc del Montnegre i el Corredor

C. de l'Església, 13, 2n
08471 Vallgorguina
Tel. 934 727 670
p.montnegre@diba.cat

Punt d'Informació de Fogars de la Selva

Pl. de la Serra de Marina, s/n
08495 Fogars de la Selva
Tel. 937 644 288
p.montnegre.fogars@diba.cat
www.fogarsdelaselva.org

Allotjament rural Masia Can Pica

Veïnat d'Hortsavinyà, 4
(Masia de Can Pica)
08490 Tordera
Tel. 648 786 894
canpica@canpica.com
www.canpica.com

Punt d'Informació de Tordera

Antic Hospital de pobres
C. Sant Antoni, 7
08490 Tordera
Tel. 937 643 717, ext. 8015
p.montnegre.tordera@diba.cat

Wikiloc

Gooltracking

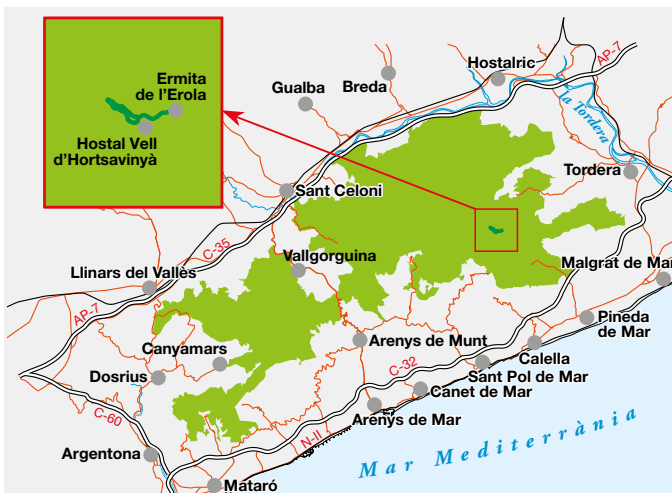

@montnegre

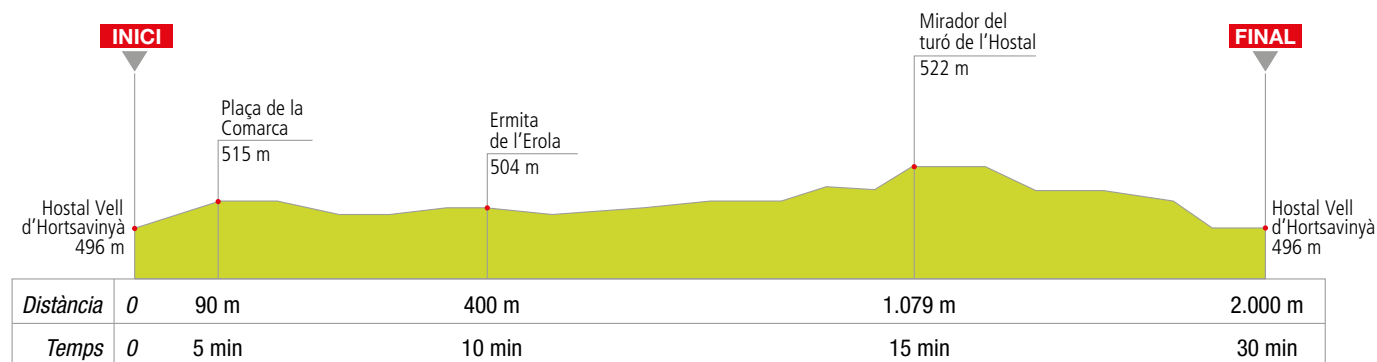
montnegreicorredor

Accés al punt d'inici

En vehicle privat

- De l'N-II a Calella, per la carretera BV-5126 fins a Hortsavinyà.
- De la C-35 a Hostalric, per la BV-5122 fins al trencall que indica Hortsavinyà, tot seguint la pista, asfaltada al tram inicial, i les indicacions d'Hortsavinyà.
- Punt d'Informació de Tordera
Antic Hospital de pobres
C. Sant Antoni, 7
08490 Tordera
Tel. 937 643 717, ext. 8015
p.montnegre.tordera@diba.cat

Característiques i recomanacions

Distància: 2 km

Durada: 30 min

Dificultat: Caminada agradable per pista ampla, ombrívola i planera en la major part del trajecte, amb dos pendents sobtats, però curts. L'itinerari és senyalitzat com a sender local (SL-C 78) amb fites de fusta.

Recomanacions:

- Apta per a tots els públics.
- És aconsellable portar aigua i calçat adequat.
- Cal mantenir la tranquil·litat de l'entorn i no llençar-hi deixalles de cap mena.

Per a més informació, consulteu el web o els punts i centres d'informació.

Descripció de l’itinerari

La ruta circular que s’inicia al veïnat d’Hortsavinyà de Tordera, prop de l’església de Sant Llop, situada al massís nord del Parc del Montnegre i el Corredor. En una curta passejada, ens permet conèixer algunes de les formacions més esteses d’alzinar i de sureda del parc, així com gaudir de les panoràmiques de les valls que es perden a llevant i a ponent.

També podrem fruit d’elements de patrimoni cultural com ara les places carboneres o l’ermita de l’Erola.

De l’Hostal Vell d’Hortsavinyà a la Plaça de la Comarca

Partim de l’Hostal Vell d’Hortsavinyà **1** i prenem la pista que puja fins al collet de l’Hostal o del Vent, anomenat així perquè en aquest indret sovint bufa el vent amb força.

Seguim la pista envoltada d’alzines i, poc més enllà, a mà esquerra, sota el camí, trobem un petit replà anomenat Plaça de la Comarca **2**.

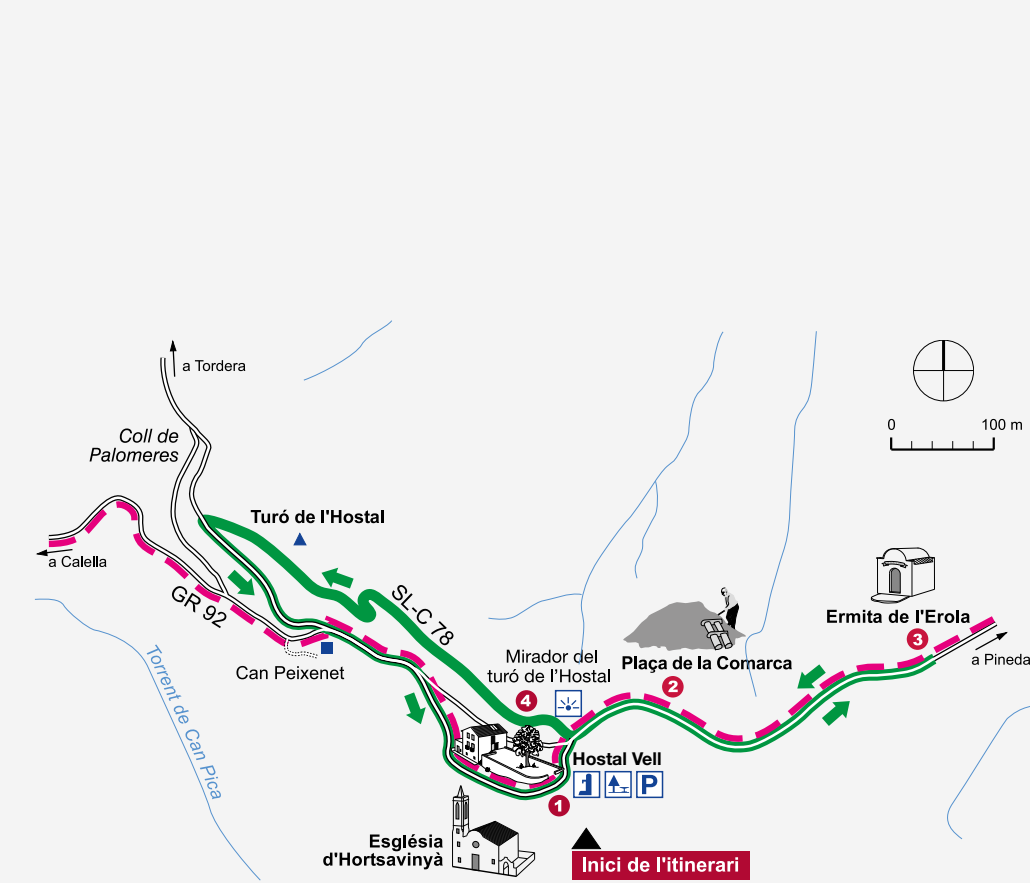
De la Plaça de la Comarca a l’ermita de l’Erola

Continuem el camí a l’ombra de les alzines, i també d’alguns castanyers, arboços i moixeres de pastor. Trigarem entre cinc i deu minuts –a pas de pagès o de passeig– a arribar on el camí s’eixampla i fa una mica de plaça, on veiem l’ermita de l’Erola **3**.

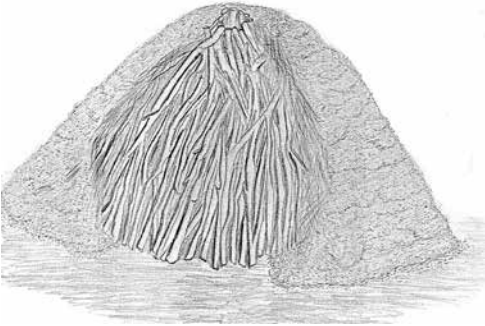
De l’ermita de l’Erola al turó de l’Hostal

Seguim la pista ampla, envoltada de pins i alzines a l’esquerra, i de cirerers d’arboç a la dreta. Allà on acaba la pista, hi neix un corriol que ens porta fins a prop del coll de les Palomeres, a la pista que enllaça Hortsavinyà amb Tordera. Aquí cal que girem cap a l’esquerra i tornem a l’Hostal Vell.

Tornem pel mateix camí, però, en arribar al collet del Vent, pujarem al mirador del turó de l’Hostal **4**, a uns 80 metres. A dalt, en un ample pla carener, podrem gaudir d’una panoràmica excel·lent, tant a llevant com a ponent.

La Plaça de la Comarca

La Plaça de la Comarca és una de les moltes places carboneres que es troben als boscos del Montnegre. L’origen del nom pot venir de «comarc», petit solc en un vessant de la muntanya.

La gent d’Hortsavinyà, fins al final dels anys cinquanta del segle passat, més que agricultors o ramaders, eren pagesos bosquerols. Els productes de la terra, l’aviram i el bestiar els permetien proveir-se de quasi tot allò que havien

de menester per sobreviure. El que sobrava ho venien i es beneficiaven d’uns ingressos suplementaris. Però el que realment feia ingressar diners era la feina de bosquerol, l’aprofitament dels recursos del bosc, com ara el suro, la fusta, les feixines i, sobretot, el carbó, font d’energia emprada a totes les cases fins a l’aparició de la bombona de butà.

A les places carboneres s’empilaven els tronc d’alzina tallats en dimensions mitjanes –els bitllots– en la disposició escaient perquè tot el procés de carbonar fos el correcte. Després es cobrien de branques i terra –l’embalall. Això era la pila, que, un cop preparada, s’encenia. La llenya es cremava de forma incompleta fins a reduir a una quarta o una cinquena part el seu pes inicial i esdevenir carbó. Un bon carboner convertia una tona de llenya en una càrrega i mitja o dues càrregues de carbó, és a dir, entre 180 i 240 quilos, depenent de si la llenya era més tendral o menys. Durant els primers dies, calia bitllar la pila cada tres o quatre hores, és a dir, alimentar-la afegint-hi més bitllots. Segons les dimensions de la pila, el procés podia durar fins a quinze dies o un mes.

L’ermita de l’Erola

Segons diuen, fa molts anys hi va haver una passa de verola «que s’enduia al sot» grans i petits de les masies d’Hortsavinyà. Un foraster que ningú no coneixia va portar una imatge de la marededeu de l’Erola i la va deixar allà a terra. Digué a la gent que hi anessin tots a resar, que es curarien de la verola. I tots els que hi anaren es van curar. Ho van considerar un miracle d’aquella marededeu i li van fer l’ermita. Els seus goigs ens ho recorden:

«Els malalts de la verola que us prometen visitar
en Vós, benigna senyora, alivi solen trobar.»

La festa de l’Erola, anomenada «l’aplec del Roser», se celebrava el dilluns de Pasqua Granada; però a mitjan anys vuitanta del segle passat es va haver de traslladar al dilluns de Pasqua Florida, per imposicions del calendari festiu. Tradicionalment, es deia missa al migdia a l’església de Sant Llop d’Hortsavinyà i, en acabat, el poble anava en processó amb la imatge de la marededeu fins a l’ermita, on cantaven els goigs. Després feien ball a l’Hostal, acompanyats per un acordionista. A partir del 1998, al cap d’uns anys en què la missa se celebrava a la mateixa ermita, s’ha recuperat la forma tradicional i, amb la presència dels músics, el caire festiu.

Segons el filòleg Joan Coromines, una «erola» és una plaça, i la marededeu ha pres el nom del lloc on està situada l’ermita, un petit pla en un collet. L’associació «erola-verola» és per la semblança de les dues paraules i, de fet, originàriament la marededeu d’aquesta ermita era la del Carme.

La construcció és del segle XVIII, i és possible que la seva situació tingui alguna relació amb el fet que per aquell indret passava la línia que dividia els termes de la parròquia d’Hortsavinyà i de Vallmanya.

El turó de l’Hostal

A llevant, veiem als nostres peus les masies de Mascaró, Fontrodona i la Busiga, i, després, can Camps i la Caseta, al coll del Portell. Més enllà dels alzinars, els conreus de Tordera i Fogars de Tordera; les serres de Cadiretes, les Gavarres, els Àngels –damunt de Girona–, el Rocacorba; els penya-segats de Sant Roc de la Barroca, les Guilleries –on destaca el punxegut Sant Gregori damunt d’Osor– i, en dies clars, les Alberes, el Bassegoda, Comanegra. En darrer terme, fàcils de distingir durant els mesos hivernals pel blanc de la neu, el Canigó, el Bastiments i el Puigmal. A ponent, observarem altres masies del centre d’Hortsavinyà –can Borra i can Benet Vives– i l’inici de les perxades de castanyers a l’obaga del turó de la Grimola.